

MINISTER FINANSÓW
AE-II-8163-24/MG/07/ 3278

Warszawa, dnia 20 września 2007 r.

Pani
Halina Pupacz
Prezes
Polskiej Izby Paliw Płynnych

ul. Słomińskiego 19 lok. 521
00-195 Warszawa

Szanowna Pani Prezes,

W nawiązaniu do pism z dnia 13 lipca 2007 r. oraz z dnia 10 sierpnia 2007 r. w sprawie regulacji na gruncie przepisów akcyzowych kwestii związanych z mieszaniem paliw z biokomponentami przez kierowców tankujących te paliwa na stacjach paliw oraz floty samochodowe, przedstawiam następujące stanowisko, które nie może być potraktowane jako interpretacja, o której mowa w art. 14 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.).

Odnosząc się do opisaney w piśmie PIPP z dnia 13 lipca br. sytuacji, w której kierowcy – klienci stacji paliw dokonują zakupu 2 rodzajów paliw tj. oleju napędowego oraz estrów stanowiących samoistne paliwa (oba z zapłaconą akcyzą), a następnie w dowolnej proporcji wlewają do baku pojazdu, wyjaśnić należy, że takie działania kierowców, wbrew stanowisku PIPP, nie są produkcją, ale konsumpcją, rozumianą jako zużycie dwóch rodzajów paliw, od których akcyza została już zapłacona.

Opisane wyżej działania kierowców pozostają poza sferą regulacji przepisów akcyzowych, które nie ingerują w kwestie związane ze sposobem zużywania (konsumowania) wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą.

Z powyższych względów brak jest podstaw dla pozytywnego ustosunkowania się do propozycji zawartej w piśmie z dnia 10 sierpnia 2007 r., tj. wpisania do projektu nowej ustawy o podatku akcyzowym przepisu wyłączającego z pojęcia produkcji mieszania paliw nabytych na stacjach paliw przez klienta ostatecznego, przeznaczonych do napędu pojazdów samochodowych skoro, jak wskazano wyżej, takie czynności z natury swej nie są produkcją, ale konsumpcją, której sposób dokonywania nie jest regulowany przepisami podatkowymi. Z tego samego powodu nie można analogicznego wyłączenia zastosować w odniesieniu do paliw nabywanych przez floty samochodowe.

Dodatkowo na uwagę zasługuje fakt, że koncepcja dowolnego mieszania paliw nabywanych przez podmioty posiadające floty samochodowe stoi w sprzeczności z ideą tzw. „paliw flotowych”, która przyświecała autorom ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* (Dz.U. Nr 169, poz. 1200). Zgodnie z założeniami, przyjętymi podczas prac nad przedmiotową ustawą, paliwa flotowe, o wyższym, niż powszechnie stosowane, udziale biokomponentów, miały być produkowane wyłącznie w składach podatkowych, na zamówienie konkretnych odbiorców – posiadaczy flot samochodowych, dysponujących pojazdami zaopatrzonymi w silniki przystosowane do

spalania tego typu paliw. Kształt ostatecznie przyjętych rozwiązań, jakie znalazły się w uchwalonych przepisach, świadczy o pełnej realizacji przyjętych założeń.

Zgodnie z przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw do wytwarzania tzw. „paliw flotowych” uprawnieni są wyłącznie przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych przeznaczonych do stosowania w wybranej flocie, czyli podmioty prowadzące składy podatkowe. Wyłączono tym samym możliwość produkcji paliw flotowych przez inne podmioty. Dodatkowo na ww. przedsiębiorców nałożono obowiązek nie wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych przeznaczonych do stosowania w wybranej flocie. Zgodnie z obowiązującymi przepisami biopaliwa te mogą być bowiem dostarczane wyłącznie do wybranych flot. Z uwagi na generalny zakaz wprowadzania do obrotu paliw flotowych, dostępne są one wyłącznie na użytkowanej przez posiadacza lub właściciela floty, stacji zakładowej. Natomiast dystrybutor zaopatrujący wybraną flotę musi być oznaczony w sposób umożliwiający m.in. identyfikację rodzaju biopaliwa ciekłego i udziałów objętościowych, wyrażonych w procentach biokomponentów zawartych w tym biopaliwie.

Z obowiązujących przepisów wynika zatem jednoznacznie, że paliwo flotowe, wyprodukowane przez uprawnionego przedsiębiorcę, już jako gotowy wyrób, trafia do specjalnie oznaczonego w tym celu dystrybutora, zaopatrującego wybraną flotę w to paliwo. Wobec powyższego brak jest podstaw prawnych do przyjęcia tezy, zgodnie z którą posiadacze flot samochodowych mieliby sami mieszać paliwo konwencjonalne z biokomponentami w celu uzyskania odpowiedniego paliwa flotowego.

Nie podzielam jednocześnie opinii, aby brak możliwości zmieszania paliwa z biokomponentem w naczyniu zewnętrznym przez końcowego konsumenta (klienta stacji paliw) miał mieć ujemny wpływ na wykonanie Narodowego Celu Wskaźnikowego, skoro w myśl obowiązujących przepisów, osoby takie nie są podmiotami zobowiązanymi do realizacji ww. wskaźnika. Zgodnie definicją zawartą w art. 2 ust.1 pkt 25 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz.U. Nr 169, poz. 1199 z późn. zm.) podmiotami realizującymi Narodowy Cel Wskaźnikowy są wyłącznie przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, którzy sprzedają lub zbywają je w innej formie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużywają je na potrzeby własne.

Z powierzeniem,

Z upoważnienia Ministra Finansów

PODSEKRETARZ STANU

Jacek Dominik